

Meer christenen nodig op ministeries

Elly de Gooijer maakte een overstap uit het managementteam van een groot bedrijf naar het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, waar ze senior-beleidsmedewerker werd. In Den Haag ging ze direct op zoek naar christencollega's, maar dat bleek niet mee te vallen.

Drieëntwintig jaar lang werkte ze aan haar carrière in het bedrijfsleven. Ze startte als leerling-programmeur en werd uiteindelijk lid van het management team van Heuga Holding, een producent van tapijttegels met 1300 medewerkers, die wereldwijd opereerde en een omzet had van 460 miljoen gulden. Door de overname door een Amerikaans bedrijf, met de daaraan gekoppelde wijzigingen in het management, verviel haar functie en moest ze omkijken naar een andere baan. Na een korte periode als interim te hebben gewerkt, maakte Elly de Gooijer in 1993 de overstap van het bedrijfsleven naar de ambtenarij. Ze werd senior-beleidsmedewerker op de afdeling wegvervoer van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat.

De cultuur op het departement was aanzienlijk anders dan zij in het bedrijfsleven gewend was. Dat verschil lag niet in het bijna spreekwoordelijk geworden trage werktempo van ambtenaren: “Integendeel. Op het departement werd ongelooflijk hard gewerkt en soms met zeer veel stress. We hadden te maken met deadlines of met vragen uit de Kamer waar de minister op korte termijn antwoord op moest geven.” Een belangrijk verschil was dat ze, hoewel ze een verantwoordelijke functie bekleedde, niet meer budgetverantwoordelijk was en geen handtekeningen meer hoefde te zetten onder producten. Dat gaf een totaal andere cultuur. Haar taak op het ministerie was mee te werken aan een goed vervoersbeleid waar de verantwoordelijke minister mee naar buiten kon komen.

Verantwoordelijkheden

Haar positie op het ministerie bracht verschillende verantwoordelijke functies met zich mee op het gebied van transport in Nederland, met name de stedelijke distributie. Voor deze tak van vervoer is dankzij haar het Platform Stedelijke Distributie opgericht, waarvan ze jarenlang secretaris is geweest. Door dit platform kwam er weer meer aandacht voor het korte afstandsvervoer dat relatief weinig belangstelling kreeg, dit in tegenstelling tot het vervoer op de lange afstand over de zogenaamde achterlandverbindingen, dat zelden te klagen heeft over gebrek aan aandacht.

Een van haar andere functies was het voorzitterschap van het wegvervoeroverleg, dat ze tien jaar vervulde. Dit overleg met alle regionale directies van Rijkswaterstaat wordt door het kerndepartement georganiseerd en heeft als doel de aanwezige kennis te delen en er voor te zorgen dat het beleid goed wordt uitgevoerd in de regio. Onderwerpen van gesprek zijn bijvoorbeeld: de al dan niet bewaakte vrachtwagen-verzorgingsplaatsen, medegebruik van busbanen door vrachtwagens en zo mogelijk dynamische inhaalverboden voor vrachtwagens.

In 1997 werd ze projectleider van een omvangrijk interdepartementaal meerjarenprogramma, dat uit vijftig projecten bestond. Veel mensen werden en worden regelmatig in de avond- en nachtelijke uren gewekt door de PIEKgeluiden van het laden en lossen bij winkels. Het doel van het MeerJarenProgrammaPIEK was het stimuleren van innovatieve technieken, waardoor het laden en lossen ‘stil’ kan gebeuren. Tot haar grote vreugde zijn de doelen grotendeels bereikt. Gedurende de BedrijfsautoRAI van oktober 2005 waren veel zogenaamde PIEKstille producten te zien en te koop. Doorgaans zijn deze producten echter iets duurder dan standaardproducten. Om de aanschaf voor transportbedrijven aantrekkelijk te maken, werkte Elly de Gooijer met succes mee aan een aanschafsubsidie.

Gebedsgroep

Door haar overstap naar het Haagse werkte ze niet meer in een omgeving waar de meeste medewerkers óf christen waren óf christelijk opgevoed.

Toch is dat volgens Elly de Gooijer niet de reden dat de cultuur op het departement wat individualistisch is. “De beleidsmedewerkers op het departement zijn vrijwel allemaal universitair geschoold. Dat brengt al een zekere ik-gerichtheid met zich mee doordat men van jongs af gewend is zelfstandig te denken en te werken.”

“Ik ben christen, zowel op mijn werk als thuis. Ik zal maar zeggen dat ‘ik ben die ik ben’ met een kleine letter die steeds op zoek is naar de ‘Ik ben die Ik ben’ met een hoofdletter”, vertelde ze op een bijeenkomst van het CBMC VrouwenNetWerk. In haar huis in Scherpenzeel vertelt ze verder dat ze daarom in Den Haag vanaf het begin heeft uitgekeken naar andere uit overtuiging levende christenen, maar er aanvankelijk niet één kon vinden. “Op velerlei manieren ben ik binnen en buiten mijn kerkelijke gemeente

actief in gebedskringen. Ik hoopte dan ook op een gebedskring op het departement. Zeer tot mijn vreugde kwam er na een aantal maanden een nieuwe collega, die christen bleek te zijn. De onderlinge contacten waren goed, de gesprekken prettig, maar helaas voelde deze man niets voor een gebedskring.”

Het duurde vijf jaar voordat haar wens in vervulling ging: “Zeven jaar geleden werden wij samengevoegd met een ander directoraat-generaal en daar bleek een gebedskring te bestaan van drie personen. Twee daarvan verlieten echter al vrij snel het ministerie. De twee die overbleven, waar ik er dus één van was, besloten een advertentie te plaatsen in Profiel, het personeelsblad voor het ministerie. Daarmee bereikten we 14.000 mensen. Er kwam een tiental reacties op de advertentie en uiteindelijk werd de gebedskring uitgebreid met twee personen.”

“Eén van de medebidders was een enthousiaste Rijkswaterstater, die in een ander gebouw werkte, maar speciaal voor de gebedskring naar ons toekwam. Na zijn pensionering heeft deze man nog veel tijd gestopt in gebedskringen bij het ministerie en inmiddels zijn bij verschillende diensten vaste kleine kringen ontstaan. De collega met wie ik de advertentie plaatste, werkt nu bij het Ministerie van Landbouw en is ook daar gestart met een gebedskring.”

Invloed

“Wij zijn onze gebedsgroep gewoon gestart, zonder formeel te doen. Mijn ervaring is dat bidden op het werk, het werken op het werk in positieve zin verandert. Wij hebben Gods adem nodig en door het gezamenlijk gebed ervoeren wij dat wij weer nieuwe adem kregen in ons werk. De lucht wordt als het ware ruimer. Daarnaast is het gewoon prettig om andere christenen te ontmoeten in de werksfeer. Je merkt dat de gesprekken toch anders zijn dan met op zichzelf fijne, maar niet christen-collega's.”

Ondanks haar actieve betrokkenheid bij de gebedsgroep heeft Elly de Gooijer haar christen-zijn nooit nadrukkelijk geëtaleerd op haar werk: “Ik was niet aangenomen om te evangeliseren, maar ik was wél open. Het initiatief liet ik echter van de ander afhangen en dat leverde soms verrassende gesprekken op. Zoals met een medewerkster die uit Suriname kwam en Joods bloed bleek te hebben. Ik heb haar op de Bijbel gewezen, zodat ze wat meer kennis kon krijgen over de rol van het Joodse volk.”

Elly de Gooijer pleit er nadrukkelijk voor dat meer christenen gaan werken op ministeries: “Doordat je beleid maakt heb je toch een bepaalde invloed; voor iedereen geldt dat het werk dat je uitvoert gevoed wordt door je innerlijke overtuiging. Bovendien denk ik dat het goed is als er gericht gebeden wordt, juist op de ministeries waarvan het werk uiteindelijk toch doordringt in alle hoeken van de samenleving.”

Gábor

Ook buiten haar werk spreekt Elly vrijmoedig over haar geloof. Enthousiast vertelt ze over de bijzondere ervaringen die ze heeft opgedaan met het project Gábor. Tijdens een reis naar Hongarije kwam ze in contact met een tolk. Deze jongeman, Gábor, was onder het communistisch regime opgegroeid en wist niets van het christendom. Hij was een goede voetballer en studiegenoten hadden hem uitgenodigd voor een gemeentedag van hun kerk, waar ook gevoetbald zou worden. Na enige aarzeling nam hij de uitnodiging aan. Gedurende die dag raakte hij zeer onder de indruk van de liefde die hij ervoer. Hij wilde daardoor weten wie Jezus was en kwam tot geloof. Tijdens zijn studie toerisme en economie raakte Gábor betrokken bij Youth for Christ. Nadat hij afgestudeerd was, werd zijn betrokkenheid bij het werk van Youth for Christ nog nauwer, zozeer zelfs dat hij uiteindelijk de leiding kreeg. De financiële middelen waren echter zeer beperkt, zeker nadat hij ging trouwen. In wanhoop riep hij de hulp van Elly de Gooijer in.

Door een reeks schijnbare toevalligheden, die zij nadrukkelijk als leiding van God ervaart, was ze in staat om in Nederland een supportteam op te richten dat via sponsors het werk van Youth for Christ in Hongarije financieel ondersteunt.

In diezelfde tijd stapte een jongeman de vrolijk orthodoxe gemeente binnen waar Elly de Gooijer toe behoort. Hij raakte vlak voor de dienst even met haar aan de praat en vertrouwde haar toe niets van het christelijk geloof af te weten. Hij was uit pure belangstelling binnengekomen. Ze wees hem hoe de Bijbel en de liederenbundel werkte en nodigde hem na de dienst uit om mee te gaan koffie drinken. Regelmatig bleef hij de diensten bezoeken en even regelmatig ging hij mee koffie drinken. Kort na deze wonderlijke ontmoeting zou Gábor naar Nederland komen en een Hongaarse maaltijd maken voor mogelijke sponsors. Elly zat min of meer met de handen in het haar. Hoe moest dit allemaal georganiseerd worden? Juist de jongeman met wie zij in de kerk kennis had gemaakt, bleek kwaliteiten als kok te hebben en was bereid die dag een helpende hand toe te steken.

“Het viel allemaal als puzzelstukjes in elkaar. Als supportteam waren we in staat om de benodigde financiën bijeen te krijgen en de Nederlandse jongeman kwam na een paar jaar tot een bewuste overgave aan Zijn Heer.”

Rustiger leven

Sinds november vorig jaar heeft Elly de Gooijer voldoende gelegenheid om zich bezig te houden met de vele verschillende activiteiten die haar hart hebben, doordat zij gebruik heeft gemaakt van de tweede bezuinigingsronde op het ministerie. Door deze bezuinigingsronde konden ambtenaren boven een bepaalde leeftijd vervroegd uittreden. “Ik voldeed nét aan de leeftijdsgrens. Toch wilde ik van die regeling gebruik maken zodat mijn werkdagen wat korter zouden worden en ik het daardoor wat gemakkelijker zou krijgen. Ik vertrok namelijk dagelijks al om 6.30 uur en was meestal rond 18.30 uur weer thuis. Verhuizen naar het westen was voor mij geen optie.

Ik woon erg mooi aan de rand van Scherpenzeel, dat alleen al hield me tegen om weg te gaan. Daarnaast heb hier veel goede vrienden en mijn familie. Als toch al wat oudere alleengaande, met een drukke baan, kost het veel extra inspanning om op een nieuwe plek weer een sociaal leven op te bouwen.”

“De regeling waar ik gebruik van maak, is een zuinige regeling. Mijn leven zal hierdoor wel veranderen. Ik heb nu nog vrij veel tijd nodig om diverse zakelijke aspecten goed te regelen, maar daarna ga ik me verder oriënteren op wat ik zal gaan doen.”

Elly de Gooijer heeft nog geen idee hoe haar actieve leven verder zal verlopen, maar: “Hoe het ook uitpakt: ik ben ervan overtuigd dat het goed komt. Ik vertrouw daar volledig op omdat ik uit ervaring weet dat het waar is wat in Romeinen 8:28 staat, dat God alle dingen doet meewerken ten goede voor hen die God liefhebben en die volgens zijn voornemen geroepen zijn.”

Emmy Viezee-Fock